

کیفرخواست علیه عوتسما یهودیت

نژادپرستی، برتری جویی و آپارتاید «نظر» نیستند. فاشیسم یک «موضع سیاسی» نیست. این‌ها جرم هستند - جرایمی علیه کرامت انسانی، جرایمی علیه برابری و جرایمی علیه خود بشریت.

در اکثر دموکراسی‌ها، هر حرکتی که آشکارا از برتری نژادی یا مذهبی حمایت کند، به عنوان جرم تلقی می‌شود. حزبی که خود را «قدرت سفید» در ایالات متحده یا «قدرت مسیحی» در اروپا بنامد، ممنوع شده و مورد پیگرد قانونی قرار می‌گیرد. با این حال، در اسرائیل، **عوتسما یهودیت («قدرت یهودی»)** - حزبی که ایدئولوژی آن معادل یهودی چنین جنبش‌هایی است - در دولت حضور دارد.

این حزب به رهبری **ایتامار بن‌گور**، یک محرک نژادپرست محکوم‌شده، تجسم مدرن **کاهانیسم** است، ایدئولوژی فاشیستی که توسط خاخام منیر کاهان بنیان‌گذاری شد و به دلیل نژادپرستی و تروریسم ممنوع شده بود. امروز، آنچه زمانی به عنوان تروریسم ممنوع شده بود، به جریان اصلی دولت وارد شده و توسط رهبران غربی که در کشورهای خود هرگز چنین جنبشی را تحمل نمی‌کنند، دفاع می‌شود.

این فقط ریاکاری نیست. این همدستی است.

از کاخ به عوتسما یهودیت: تروریسم ممنوع‌شده، بازسازی شده

خاخام منیر کاهان، متولد بروکلین، در سال ۱۹۷۱ کاخ را پس از رهبری اتحادیه دفاع یهودی خشن در ایالات متحده تأسیس کرد. پلتفرم کاخ صریح بود:

- اعراب باید از شهروندی محروم شده و از اسرائیل و سرزمین‌های اشغالی اخراج شوند.
- اسرائیل باید به یک تنوکراسی یهودی تبدیل شود که توسط **هالاخا** (قانون یهودی) اداره شود.
- «اسرائیل بزرگ» باید با الحاق سرزمین‌هایی از نیل تا فرات تأسیس شود.

کاخ در سال ۱۹۸۴ وارد کنست شد و یک کرسی به دست آورد. اما حضورش ساختار سیاسی اسرائیل را به لرزه درآورد. کاهان آشکارا خواستار اخراج گسترده اعراب شد و از زبان پاکسازی قومی از سکوهای پارلمانی استفاده کرد. او دموکراسی را ضعف و برابری را خیانت دانست.

واکنش سریع بود. در سال ۱۹۸۵، اسرائیل **قانون اساسی: کنست (بخش ۷الف)** را اصلاح کرد و ماده‌ای را اضافه کرد که احزابی را که به نژادپرستی تحریک می‌کنند یا اسرائیل را به عنوان یک دولت دموکراتیک رد می‌کنند، ممنوع می‌کرد. در سال ۱۹۸۸، دیوان عالی این اصلاحیه را تأیید کرد تا کاخ را از انتخابات محروم کند و برنامه آن را اساساً نژادپرستانه و ناسازگار با دموکراسی اعلام کرد.

با این حال، پیروان کاخ به فعالیت خود ادامه دادند. در سال ۱۹۹۴، اتفاق اجتناب‌ناپذیر رخ داد: یکی از آن‌ها، **باروخ گلدشتاین**، قتل‌عام حبرون را انجام داد و ۲۹ فلسطینی را در حین نمازهای رمضان کشت. به جای محکوم کردن این فاجعه،

بسیاری از کاهانیست‌ها گلدشتاین را به عنوان یک قهرمان ستودند. دولت اسرائیل، تحت فشار عظیم، سپس کاخ و شاخه آن کاهانه چای را به عنوان سازمان‌های تروریستی ممنوع کرد. ایالات متحده، کانادا و دیگر دولت‌ها نیز همین کار را کردند.

به هر معیاری، کاهانیسم به عنوان یک ایدئولوژی نژادپرستی، تروریسم و فاشیسم شناخته شد.

اما کاهانیسم از بین نرفت. سازگار شد. در سال ۲۰۱۲، فارغ‌التحصیلان کاخ عوتسما یهودیت را تأسیس کردند، حزبی که خود را «جدید» معرفی می‌کند اما همان ایدئولوژی اصلی را ادامه می‌دهد: اخراج اعراب «بی‌وفا»، الحاق سرزمین‌های فلسطینی بدون حقوق و تثبیت برتری یهودی.

آنچه دیوان عالی اسرائیل زمانی به عنوان نژادپرستانه ممنوع کرد و دولت زمانی به عنوان تروریسم ممنوع کرد، اکنون در مرکز قدرت قرار دارد.

ایدئولوژی کاهانیستی به عنوان جرم

اساسنامه رم دیوان کیفری بین‌المللی و کنوانسیون نسل‌کشی به وضوح نشان می‌دهند: برنامه عوتسما یهودیت سیاست نیست. جرم است.

۱. آپارتاید (اساسنامه رم، ماده ۷(ج)) * تعریف شده به عنوان سلطه یک گروه نژادی بر گروه دیگر از طریق سرکوب سیستماتیک. * سیاست‌های عوتسما یهودیت - رژیم‌های حقوقی دوگانه، گسترش شهرک‌ها، انکار برابری - آپارتاید هستند. ۲. انتقال اجباری (کنوانسیون چهارم ژنو، ماده ۴۹) * اخراج یا انتقال جمعیت‌های تحت اشغال را ممنوع می‌کند. * عوتسما یهودیت آشکارا از «انتقال» حمایت می‌کند، یعنی اخراج فلسطینی‌ها و شهروندان عرب «بی‌وفا». ۳. آزار و اذیت (اساسنامه رم، ماده ۷(ج)) * محرومیت شدید از حقوق علیه یک گروه به دلایل نژادی یا قومی. * برنامه حزب برای سلب حقوق اعراب به عنوان آزار و اذیت شناخته می‌شود. ۴. تحریک به نسل‌کشی (کنوانسیون نسل‌کشی، ماده سوم(ج)) * تحریک مستقیم و عمومی به ارتکاب نسل‌کشی قابل مجازات است، چه نسل‌کشی رخ دهد یا خیر. * شعارهای «مرگ بر اعراب»، که توسط رهبران حزب تأیید شده‌اند، دقیقاً با این تعریف مطابقت دارند.

راهپیمایی پرچم: فاشیسم در معرض دید

راهپیمایی پرچم اورشلیم سالانه ماهیت جنایتکارانه عوتسما یهودیت را آشکار می‌کند.

هر سال، ملی‌گرایان افراطی از محله مسلمان‌نشین شهر قدیمی اورشلیم رژه می‌روند و فریاد می‌زنند «مرگ بر اعراب» و «روستایان بسوزد». آن‌ها به بازرگانان فلسطینی حمله می‌کنند، اموال را تخریب می‌کنند و ساکنان را وحشت‌زده می‌کنند. به جای مهار شدن، توسط پلیس اسکورت می‌شوند.

ایتامار بن‌گویر، اکنون وزیر امنیت ملی، یک محرک خارجی نیست. او یک شرکت‌کننده دائمی است. حضور او تأییدی است - و نشانه‌ای که این تحریک از سوی دولت تأیید شده است.

در هر دموکراسی، چنین رویدادی - فریاد مرگ علیه یک اقلیت - ممنوع می‌شود. شرکت‌کنندگان دستگیر می‌شوند، سازمان‌دهندگان به جرم جنایات نفرت محاکمه می‌شوند. در اسرائیل، به عنوان میهن‌پرستی تقدیس می‌شود.

در ۲۶ ژانویه ۲۰۲۴، دیوان بین‌المللی دادگستری به اسرائیل، به عنوان یک اقدام موقت در پرونده آفریقای جنوبی علیه اسرائیل، دستور داد که «از تحریک مستقیم و عمومی به ارتکاب نسل‌کشی جلوگیری کرده و آن را مجازات کند». راهپیمایی پرچم تجسم این تحریک است. با اجازه دادن به آن، و بدتر از آن، با مشارکت در آن، اسرائیل آشکارا دستور الزام‌آور دیوان را نقض می‌کند.

پیامد آن غیرقابل انکار است: رعایت قانون مستلزم ممنوعیت راهپیمایی پرچم، جرم‌انگاری کاهانیسم و ممنوعیت عوتسما یهودیت است - همان‌طور که از آلمان پس از سال ۱۹۴۵ خواسته شد نازیسم را جرم‌انگار کند.

مسئولیت کیفری ایتامار بن‌گور

سوابق بن‌گور کاتالوگی از افراط‌گرایی است:

- در سال ۲۰۰۷ به جرم تحریک به نژادپرستی و حمایت از یک سازمان تروریستی (کاخ) محکوم شد.
- در سال ۱۹۹۵ نخست‌وزیر رابین را تهدید کرد و در تلویزیون با نشان دزدیده‌شده ماشین رابین فخر فروخت: «ما به ماشینش رسیدیم - به او هم خواهیم رسید». چند هفته بعد، رابین ترور شد.
- قاتل جمعی حبرون، باروخ گلدشتاین، را بت کرد و سال‌ها پرتره او را در خانه خود نگه داشت.
- شعارهای «مرگ بر اعراب» را در تجمعات هدایت کرده است.
- به عنوان وزیر امنیت ملی، بر پلیسی نظارت دارد که به جای سرکوب، از اوباش نژادپرست محافظت می‌کند، در حالی که شهرک‌نشینان را مسلح کرده و فلسطینی‌ها را سرکوب می‌کند.

طبق اساسنامه رم، بن‌گور می‌تواند به دلیل موارد زیر در دیوان کیفری بین‌المللی تحت پیگرد قرار گیرد:

- آزار و اذیت به عنوان جنایت علیه بشریت (ماده ۷(۱)(ح)).
- آپارتاید (ماده ۷(۱)(ج)).
- تحریک مستقیم و عمومی به نسل‌کشی (ماده ۲۵(۳)(ه)).

گزارش‌ها حاکی از آن است که ممکن است دستورات بازداشت مهر و موم‌شده دیوان کیفری بین‌المللی علیه مقامات اسرائیلی وجود داشته باشد. بن‌گور، با توجه به نقشش، کاندیدای اصلی خواهد بود.

ریاکاری غربی: دفاع از فاشیسم در خارج، محکومیت آن در داخل

بزرگ‌ترین رسوایی این نیست که عوتسما یهودیت وجود دارد، بلکه این است که تحمل شده - و حتی توسط دولت‌های غربی دفاع می‌شود.

- یک حزب «قدرت سفید» در اروپا فوراً ممنوع می‌شد.
- راهپیمایی که فریاد «مرگ بر یهودیان» سر دهد، به عنوان فاشیسم محکوم شده و توسط پلیس متفرق می‌شد.
- سیاستمدارانی که در آن شرکت کنند، بی‌آبرو شده و از مناصب محروم می‌شدند.

با این حال، «قدرت یهودی» عادی‌سازی شده است. رهبران غربی، که مخالفت خود با نژادپرستی و فاشیسم را اعلام می‌کنند، همچنان به تسلیح و دفاع از دولتی ادامه می‌دهند که شامل عوتسما یهودیت است. آن‌ها در داخل کشور خود

برتری جویان را محکوم می‌کنند، در حالی که در خارج از کشور آن‌ها را در آغوش می‌گیرند.

این ریاکاری پوچی گفتار آن‌ها در مورد حقوق بشر را آشکار می‌کند. با تحمل برتری یهودی در حالی که برتری سفید را محکوم می‌کنند، دولت‌های غربی به جهانی بودن حقوق بشر خیانت می‌کنند.

نتیجه‌گیری: حکم

حقایق غیرقابل انکار هستند:

- **عوتسما یهودیت** وارث **مستقیم** کاخ است، که به عنوان نژادپرست و تروریستی ممنوع شده بود.
- **ایدئولوژی آن، کاهانیسم، فاشیسم** است: برتری جویانه، نژادپرستانه و خشن.
- سیاست‌های آن آپارتاید، انتقال اجباری، آزار و اذیت و تحریک به نسل‌کشی را طبق قوانین بین‌المللی تشکیل می‌دهند.
- **راهپیمایی پرچم اورشلیم**، که توسط رهبران آن تأیید شده، یک تجمع نفرت‌مورد حمایت دولت است که مستقیماً با دستور الزام‌آور دیوان بین‌المللی دادگستری در ژانویه ۲۰۲۴ مغایرت دارد.
- رهبر آن، **ایتامار بن‌گویر**، مسئولیت کیفری فردی دارد و ممکن است با پیگرد دیوان کیفری بین‌المللی مواجه شود.
- رهبران غربی که عوتسما یهودیت را تحمل کرده و از آن دفاع می‌کنند، در عادی‌سازی فاشیسم همدست هستند.

سابقه روشن است. پس از نورمبرگ، نازیسم در آلمان ممنوع شد - نه به عنوان «سیاست»، بلکه به عنوان یک توطئه جنایتکارانه. همین اصل امروز نیز اعمال می‌شود: **کاهانیسم باید جرم‌انگار شود**. عوتسما یهودیت باید طرد، ممنوع و به عنوان هشدار که هست، به خاطر سپرده شود.

حکم: عوتسما یهودیت یک حزب سیاسی نیست. این یک سازمان فاشیستی است که به دلیل انتشار جرایم علیه بشریت گناهکار است.

ضرورت اخلاقی: تحمل عوتسما یهودیت خیانت به خود بشریت است. فاشیسم در هر شکلی - سفید، مسیحی یا یهودی - نظر نیست. جرم است. و باید با آن مخالفت کرد، جرم‌انگار شد و شکست خورد.